

[Krogh.]

loven er stillet til rådighed til løsning af de problemer, som udvalget har arbejdet med, er et altfor lille beløb til at bære et så omfattende arbejde, og det er derfor kun naturligt, at en forbedring af de økonomiske muligheder også på dette område kommer ind i billedet.

En løsning og en udbygning af de her nævnte opgaver: at belyse nye skoletanker, at skabe kontakt mellem praktiske skolefolk og videnskabsmænd samt at ajourføre arbejdet med intelligensprøver og standpunktsprøver, er vort parti absolut interesseret i og imødekommende overfor.

Lovforslaget, der bygger på et omfattende udvalgsarbejde, må siges at være et ganske interessant forsøg på at skabe et organ, et pædagogisk institut, som det kaldes, der kan løse disse tre opgaver, og vort parti er derfor villigt til at se nærmere på sagen i et udvalg.

I såvel udvalgets arbejde som i lovforslaget findes der imidlertid linier, som peger langt ud over disse afgrænsede mål. I § 6, stk. 2, omtales afdelingen for didaktiske undersøgelser, og i bemærkningerne dertil nævnes udtrykkeligt undervisningens mål. Ligeledes nævnes i samme afsnit af lovforslaget afdelingen for pædagogisk-psykologisk grundforskning, og i næste paragraf, § 7, fastsættes, at instituttets direktør på egen hånd skal kunne råde over en af undervisningsministeren nærmere fastsat del af annuet til forskning indenfor instituttets arbejdsområder, således at der sikres ham mulighed for at drive selvstændig forskning.

I disse lovbestemmelser forekommer det os i vort parti at der er tale om noget andet og mere end udbygning af et kontaktorgan og et organ, der kan være praktiske skolefolk til hjælp ved belysningen af nye skoletanker og ved udarbejdelsen af praktiske hjælpemidler. Er det et nyt fakultet, der tilsigtes, eller hvad?

I bemærkningerne til § 2 anføres, at instituttet skal kunne foretage undersøgelser af betydning for pædagogisk virksomhed,

og at disse undersøgelser kan være af såvel overvejende praktisk-pædagogisk værdi som af mere almen-teoretisk karakter. Med den formulering af opgaverne kan man jo egentlig komme ret langt, også i retning af at uddanne og beskæftige et stigende antal skolepsykologer, måske arvelighedsforskere, og jeg ved ikke hvad.

Vi er naturligvis villige til at se også på denne del af lovforslaget i et udvalg, men jeg vil gerne allerede her tage ethvert forbehold.

Den højtærede undervisningsminister udtaler i sin skriftlige fremsættelse, at „Danmark er da også omtrent det eneste vesteuropæiske land, som ikke allerede råder over et sådant institut“. Ved en gennemgang af bilag 3 til udvalgets betænkning får man imidlertid et meget uensartet billede af forholdene i de vesteuropæiske lande, så uensartet, at man får indtryk af, at det pædagogiske institut, der omhandles i dette lovforslag, langt snarere må betragtes som en nydannelse end som en ajourføring af forholdene i Danmark med udviklingen i Vesteuropa. Det er derfor heller ikke muligt igennem en sammenligning med Vesteuropa at danne sig noget klart billede af sigtet med de lovbestemmelser, jeg her omtaler.

Vi føler os i vort parti mere tiltalt af den mangfoldighed, der på forskningsområdet har præget udviklingen i USA, i Holland og i Frankrig, end af den begyndende centralisation, vi synes at skimte i lovforslaget her, og jeg lægger ikke skjul på, at vi venter os mere, langt mere, af friheden i mangfoldigheden end af et centralinstitut.

Også på anden måde er der videregående linier i lovforslaget. Det viser sig ved gennemgangen, at lovforslaget rummer ret omfattende bemyndigelser for undervisningsministeren. Af forslagens otte paragraffer findes der bemyndigelse til ministeren i de seks, nemlig: i § 1 bemyndigelse til at oprette instituttet, i § 3 til at foretage ændringer i dettes faglige råd, i § 4 til at beskikke medlemmerne til instituttets repræ-